

Lieve Carlijn,

Grappig, de kriebels en het ongemakkelijke gevoel wat ik nu heb. We hebben net besloten een briefwisseling te starten tussen jou en mij. Een gedachten wisseling tussen Aanstichters en Socialrun. Misschien wel een confrontatie tussen jong en iets ouder. De kriebels zitten in het niet weten of dit klopt en ook of ik zelf nog wel weet hoe ik een brief moet schrijven. Korte mails, app berichten, functionele vaak emotionele berichten. Ik kijk uit naar wat gaat komen.

Daar zit je. Je zit aan het hoofd van de tafel op ons kantoor. Een prachtige tafel die al heel veel verhalen heeft gehoord, en er nog veel meer aan tafel heeft gehad die niet zijn uitgesproken. Ook Nienke zit aan deze tafel en ik zit een klein stukje verderop aan een ander bureau, in gesprek met Jerry. Een gepassioneerd gesprek over de aanstaande verkiezingen waar we de degens proberen te kruizen maar het vaak vooral eens zijn. Het ene moment doe jij mee aan dit soort gesprekken, maar soms ook niet. Vandaag gebeurt er iets anders. Je zit daar licht gebogen over je telefoon. Onder tafel heb je je lange benen over elkaar heen geslagen. Je voet gaat heen en weer. Niet rustig wiegend, maar met een enorme vaart in kleine bewegingen. Ik vraag me af of je door hebt dat je voet zo snel gaat. Of je door hebt dat je uitstraalt onzichtbaar te willen zijn. Of je hoofd net zo snel gaat als je voet. Of je door hebt dat ik naar je kijk. Of je door hebt dat mijn hoofd wel net zo snel gaat als je voet.

Wat ik bij mezelf merk is dat er naast heel veel ideeën over wat ik van deze situatie vind, er ook een stukje jaloezie bij mij zit. Hoe graag had ik, toen ik zo oud was als jij, me af kunnen sluiten in gezelschap en er tegelijkertijd wel bij mogen zijn. Onderdeel zijn van iets zonder er actief deel van uit te maken. Kunnen aansluiten en onderdeel willen zijn van een beweging en daarin mogen hangen. Nu ik dit zo schrijf bedenk ik me dat dit gevoel gebaseerd is op de ruim twintig jaar ervaring die ik nu meer heb. Misschien heb ik ook wel zo gezeten, maar was ik me er toen niet van bewust.

Hoe bewust ben jij je op dit moment Carlijn? Mijn nieuwsgierigheid overwint de gedachte het moment onopgemerkt te laten blijven, daarom deze brief aan jou.

Liefs,

